

ଇଦ୍ରାହିମ୍ ନାଜିରଭ୍

ବନାମ

ତାମିଲ ନାଡୁ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

10, ଜୁଲାଇ 2006

[ଅରିଜିଟ୍ ପଶାୟତ ଏବଂ ସି. କେ. ଆକର୍, ନ୍ୟାୟମୁର୍ତ୍ତିସ୍ବୟ]

ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରା ସଂରକ୍ଷଣ ଏବଂ ଚୋରାଚାଲାଣ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମ 1974;
ଧାରା 3 (1) (i):

ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ବାରା ସାମଗ୍ରୀ ଚୋରାଚାଲାଣ—ଅଟକ—ଅଟକବନ୍ଦୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ଦ୍ବାରା
ବନ୍ଦୀ ଉପସ୍ଥାପନ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ—ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ବାରା ଏହା ଅବଲୋକନ କରି
ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉପଲକ୍ଷ ସାମଗ୍ରୀର ଆଧାରରେ ଅଟକ ରଖିଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ
ସାମଗ୍ରୀ ଚୋରାଚାଲାଣରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଅଟକ ଜାରି ରଖିବା ନିତ୍ୟାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ
ଥିଲା—ଆବେଦନ ପରେ, ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିଲା ଯେ : ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ବାରା ପୂର୍ବରୁ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା
ପାଞ୍ଚଟି ଜାମିନ ଆବେଦନ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଖାରଜ ହୋଇଥିଲା—ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ ମାମଲା ନଥିଲା—
ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ବୋଲି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସନ୍ତୋଷ
ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପଲକ୍ଷ ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା—ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ
ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବାରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀ-ଅଟକ ବନ୍ଦୀଙ୍କୁ ବିମାନବନ୍ଦରରେ ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଅଧିକାରୀ ଅଟକାଇଥିଲେ ।
ତାଙ୍କ ବ୍ୟାଗକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପରେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଚୋରାଚାଲାଣ ସାମଗ୍ରୀ ଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା ।
ଏହିପରି ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ଜବତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ
ସାମଗ୍ରୀ ଚୋରାଚାଲାଣରେ ଲିପ୍ତ ହେବାରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରା ସଂରକ୍ଷଣ ଏବଂ
ଚୋରାଚାଲାଣ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 (1) (i) ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ
ବିରୋଧରେ ନିରୋଧ ଆଦେଶ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଏକ ବନ୍ଦୀ
ଉପସ୍ଥାପନ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଏହି ଅଟକାଦେଶକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ
ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ଅଟକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରୟୋଗ

ନକରି, ସୀମାଶୁଳ୍କ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଅଭିଯୋଗଗୁଡ଼ିକୁ କୌଣସି ସ୍ୱାଧୀନ ତଦନ୍ତ ବିନା ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ । ଏହା ସହିତ, ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାମିନରେ ବାହାରିବାର ତତ୍କାଳ ସମ୍ଭାବନା ଥିବା ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଧାର ନଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ । ଏହି କାରଣରୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି । ଆବେଦନକାରୀ-ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପରେ ସେ କୌଣସି ଜାମିନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିନଥିବାରୁ, ଅଟକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ତାଙ୍କୁ ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ କରାଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିବା ଅନୁମାନ କରିପାରିନଥିଲେ ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ : **1.1.** ଜାମିନ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ କି ନାହିଁ, ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ଏବଂ କୌଣସି ଧରାବନ୍ଧା ନିୟମ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏକମାତ୍ର ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି ଯେ, ଅଟକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଜାଣିଥିବା ଉଚିତ ଯେ ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ହଜାତରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି ବୋଲି ନିଶ୍ଚୟ ନିରୋଧକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କର ଏକତରଫା କଥନ ଉପରେ ଆଧାରିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । **1.2.** ଅଟକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ଆଧାରରେ, ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ବୋଲି ସେ ଉପସଂହରରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ଏହା ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ଆଧାରିତ ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ଅଟେ । ସାଧାରଣତଃ, ଏପରି ସନ୍ତୁଷ୍ଟିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ, ଅଟକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସୁଚାଇଛନ୍ତି ଯେ ସେ କାହିଁକି ଏହି ମତ ରଖୁଥିଲେ ଯେ ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ବାସ୍ତବରେ, ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ପାଞ୍ଚଟି ଜାମିନ ଆବେଦନ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଖାରଜ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଏହା “ସାଧାରଣ” ମାମଲା ନଥିଲା । ଏହି କାରଣରୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମତକୁ ଖାରଜ କରିବାରେ ଯଥାର୍ଥ ଥିଲେ ।

ରାଜେଶ ଗୁଲାଟି ବନାମ ଦିଲ୍ଲୀ ଜାତୀୟ ରାଜଧାନୀ କ୍ଷେତ୍ର ସରକାର ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,
[2002] 7 SCC 129, ମାମଲା ବିଶିଷ୍ଟ ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା: ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 732/2006 ।

H. C. P. ସଂଖ୍ୟା 1126/2005 ରେ ମାନ୍ୟତା ଦିଆଯାଇଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 15.2.2006 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ କେ. କେ. ମଣି ।

ମୋହନ ପାରସରନ, ଏ. ଜି. ଜି., ଭି. କୃଷ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି, ମନୀଷ ଶର୍ମା ଏବଂ ବି. କୃଷ୍ଣ ପ୍ରସାଦ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଅରିଜିଟ୍ ପଶାୟତ, ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ ମାନ୍ୟତା ଦିଆଯାଇଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ସେହି ରାୟର ବୈଧତାକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ତାଙ୍କ ସ୍ଵାମୀ, ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକାରୀ ଇକ୍ରାହିମ୍ ନଜାର (ପରବର୍ତ୍ତୀରେ ‘ଅଟକ ବନ୍ଦୀ’ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖିତ)ଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ରିଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଜିୟାଥ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ବନ୍ଦୀ ଉପସ୍ଥାପନା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ବନ୍ଦୀଙ୍କୁ ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରା ସଂରକ୍ଷଣ ଏବଂ ଚୋରାଚାଲାଣ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପ୍ରତିରୋଧ ଅଧିନିୟମ, ୧୯୭୪ (ସଂକ୍ଷେପରେ ‘COFEPOSA ଅଧିନିୟମ’) ଅନୁସାରେ ଚେନ୍ନାଇ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ କାରାଗାରରେ ଅଟକ ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ହଜାତରେ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଭବିଷ୍ୟତରେ ବନ୍ଦୀଙ୍କୁ ଚୋରାଚାଲାଣ ସାମଗ୍ରୀରେ ଲିପ୍ତ ହେବାରୁ ରୋକିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ COFEPOSA ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3(1)(i) ଅନୁଯାୟୀ ଅଟକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଟକ ଆଦେଶର ତାରିଖ ହେଉଛି 20.9.2005 । ଅଟକାଦେଶର ଆଧାରରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ, ଯେଉଁ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ବନ୍ଦୀଙ୍କୁ ଅଟକ ରଖିବାକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

31.8.2005 ତାରିଖରେ, ଅଟକବନ୍ଦୀ-ଇକ୍ରାହିମ୍ ନାଜିର ସିଙ୍ଗାପୁରରୁ ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଏୟାରଲାଇନ୍ସ ବିମାନ IC 558 ଯୋଗେ ଟିକେଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 51671263862 ସହ ଚେନ୍ନାଇ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ଦେଶାନ୍ତର ଅନୁମୋଦନ ପରେ, ସେ ବାହକ ପଟିରୁ ତିନୋଟି ବ୍ୟାଗ୍ ସଂଗ୍ରହ କରି ସୀମାଶୂଳ୍ ଟେବୁଲ୍ ସଂଖ୍ୟା 8 କୁ ଯାଇଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ 30,000 ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ବୈଦୁତିକ ସାମଗ୍ରୀ ଅଛି । ଏହି ସମୟରେ, ସୀମାଶୂଳ୍ ଅଧିକାରୀ ତାଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ତାଙ୍କ ସାମାନ ଭିତରେ ଥିବା ବସ୍ତୁ ବିଷୟରେ ପଚାରିଥିଲେ । ସେ ଟେବୁଲ୍ରେ

କରାଯାଇଥିବା ଘୋଷଣାକୁ ପୁନର୍ବାର କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ 30,000 ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ବୈଦୁତିକ ସାମଗ୍ରୀ ଅଛି । ତାଙ୍କ ଉତ୍ତର ସନ୍ତୋଷଜନକ ନ ଥିବାରୁ, ଦୁଇଜଣ ସ୍ବାଧୀନ ମହଜର ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ତାଙ୍କର ତିନୋଟି ବ୍ୟାଗ୍ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ନିଆଯାଇଥିଲା । ସେ SQ 441432 ଏବଂ SQ 441433 ସଂଖ୍ୟା ଥିବା ଦୁଇଟି ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରାପ୍ତି ରସିଦ୍ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆହୁରି ସ୍ବାଧୀନ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ କହିଥିଲେ ଯେ ଶ୍ରୀମତୀ ସେଲଭି ନାରାୟଣନଙ୍କ ନାମରେ ଟ୍ୟାଗ୍ ହୋଇଥିବା SQ 442077 ଟ୍ୟାଗ୍ ଥିବା କାର୍ଡବୋର୍ଡ ପେଟି ବାସ୍ତବରେ ତାଙ୍କର ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଅଧିକ ଓଜନ ଥିବାରୁ ସେ ତାଙ୍କର ସାମାନ ଓଜନ ଅନୁମତିର ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ । ଅଧିକାରୀଙ୍କ ତଦନ୍ତରୁ ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା ଯେ ଉକ୍ତ ସେଲଭି ନାରାୟଣନ ପୂର୍ବରୁ ଆଗମନ ପ୍ରକୋଷ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଛାଡ଼ିଯାଇଥିବା ସାମାନ ପାଇଁ କୌଣସି ଦାବି ଦାଖଲ କରିନଥିଲେ । ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ, ତାଙ୍କର ତିନୋଟି ବ୍ୟାଗ୍ ଖୋଲାଯାଇ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ କରି ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା । ନେଭି ନୀଳ ରଙ୍ଗର ବ୍ୟାଗ୍, ଯାହାର ବ୍ୟାଗେଜ୍ ଟ୍ୟାଗ୍ ସଂଖ୍ୟା SQ 441432, ର ପରୀକ୍ଷା କରିବାରୁ 12ଟି Pioneer (DEH-P 7750 MP ମଡେଲ୍) କାର୍ ରେ ବ୍ୟବହୃତ ଧ୍ବନିଯନ୍ତ୍ର ଏବଂ 500ଟି Hynix 256 MB RAM ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିଲା । ଇଣ୍ଡିଗୋ ରଙ୍ଗର ବ୍ୟାଗ୍, ଯାହାର ବ୍ୟାଗେଜ୍ ଟ୍ୟାଗ୍ ସଂଖ୍ୟା SQ 441433, ର ପରୀକ୍ଷା କରିବାରୁ 10ଟି Panasonic (NV-GS 25 GC ମଡେଲ୍) ଡିଜିଟାଲ୍ ଭିଡିଓ କ୍ୟାମେରା, 5ଟି Sony (DCR-TRV 285E ମଡେଲ୍) ଡିଜିଟାଲ୍ ଭିଡିଓ କ୍ୟାମେରା, 3ଟି Pioneer କାର୍ ରେ ବ୍ୟବହୃତ ଧ୍ବନିଯନ୍ତ୍ର ଏବଂ 10ଟି Motorola V3 ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ୍ (ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ସାମଗ୍ରୀ ବିନା) ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିଲା । Pioneer କାର୍ଡବୋର୍ଡ କାର୍ଡ୍, ଯାହାର ବ୍ୟାଗେଜ୍ ଟ୍ୟାଗ୍ ସଂଖ୍ୟା SQ 442 077, ର ପରୀକ୍ଷା କରିବାରୁ 4ଟି Panasonic (ମଡେଲ୍ ସଂଖ୍ୟା NV-MD 9000 EN) ଡିଜିଟାଲ୍ ଭିଡିଓ କ୍ୟାମେରା ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ; ଆଧାରଗୁଡ଼ିକରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ସମସ୍ତ ଔପଚାରିକତା ପୂରଣ କରିବା ପରେ, ଜବତ ସାମଗ୍ରୀର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା । ଜବତ ତାରିଖରେ, ଜବତ ସାମଗ୍ରୀର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରାୟ 8,22,500/- ଟଙ୍କା (CIF) ଏବଂ 11,51,500/- ଟଙ୍କା (ବଜାର ମୂଲ୍ୟ) ଥିଲା । ସୀମାଶୁଳ୍କ ଅଧିନିୟମ, 1962 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ସୀମାଶୁଳ୍କ ଅଧିନିୟମ ') ଅନୁସାରେ ବିଚାରଣ ଏବଂ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିବା ଜାଣିବା ପରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଉପସ୍ଥାପିତ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ, ଭବିଷ୍ୟତରେ ତାଙ୍କୁ ଚୋରାଚାଲାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ହେବାରୁ ରୋକିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ COFEPOSA ଅଧିନିୟମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ନଜରବନ୍ଦୀ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଆଧାରଗୁଡ଼ିକରେ ଆହୁରି ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ, COFEPOSA ଅଧିନିୟମ ଅନୁସାରେ ତାଙ୍କୁ ଅଟକବନ୍ଦୀ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସତ୍ତାଷ୍ଟିରେ ପହଞ୍ଚିବା ସମୟରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଆଧାରଗୁଡ଼ିକରେ ଉଦ୍ଧୃତ ଏବଂ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ଓ ସାମଗ୍ରୀ, ଏବଂ ବିବୃତ୍ତି, ଜାମିନ ଆବେଦନ, ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଓ ମହାଜର ଇତ୍ୟାଦିକୁ ମଧ୍ୟ ବିଚାରକୁ ନେଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଏକ ବନ୍ଦୀ ଉପକ୍ଷାପନା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଏହି ଅଟକବନ୍ଦୀକୁ ଆଦେଶକୁ ଆପଣି କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର ମୂଳ ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ, ଅଟକବନ୍ଦୀ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କୌଣସି ସ୍ୱାଧୀନ ତଦନ୍ତ ନକରି, ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରୟୋଗ ବିନା, କେବଳ ସୀମାଶୁଳ୍କ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଅଭିଯୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ । ତଦୁପରି, ଅଟକବନ୍ଦୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ ହେବାର ତତ୍କାଳ ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା ବୋଲି ଧାରଣା କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଆଧାର ନଥିଲା ।

ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥ୍ୟାତ୍ମକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ନେଇ ଏହା ନିଷ୍ପତ୍ତି କଲେ ଯେ, ଯଦିଓ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟାଗ ସେଲ୍ସ ନାରାୟଣନଙ୍କ ନାମରେ ଥିଲା, ତଥାପି ସେହି ବ୍ୟାଗଟି ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିଲା, ଯିଏ ବେଲ୍‌ରୁ ତିନୋଟି ବ୍ୟାଗ ସଂଗ୍ରହ କରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସୀମାଶୁଳ୍କ ନିରୀକ୍ଷଣ ଟେବୁଲ୍‌କୁ ନେଇଥିଲେ । ସୀମାଶୁଳ୍କ ଘୋଷଣା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ କ୍ଷଣ୍ଡ ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଥିଲା । ଏହା ସହିତ, ଉକ୍ତ ସେଲ୍ସ ନାରାୟଣନ କୌଣସି ଆସବାବପତ୍ର ଦାବି ନ କରି ବିମାନବନ୍ଦରୁ ବାହାରି ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଆସବାବପତ୍ର ହରାଇବା ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ମଧ୍ୟ କରିନଥିଲେ । ତେଣୁ, ସୀମାଶୁଳ୍କ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କର ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ଯେ ଆସବାବପତ୍ର ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଥିଲା, ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ଥିଲା । ମୂଲ୍ୟାୟନ ସମ୍ପର୍କରେ, ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀ ଏପରି ଦାବି କରିଥିଲେ, 1988 ର ମୂଲ୍ୟାୟନ ନିୟମାବଳୀ ସେହି ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଆସବାବପତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମାମଲାରେ ପ୍ରୟୋଜ୍ୟ ନୁହେଁ, ଯେଉଁମାନେ 1988 ର ଆସବାବପତ୍ର ନିୟମାବଳୀ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୁଅନ୍ତି । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦୀ ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ ହେବାର ଆସନ ସମ୍ଭାବନା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଯୁକ୍ତିର କଥା, ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଅଟକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କ୍ଷଣ୍ଡ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଏହି ତଥ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଚେତନ ଥିଲେ ଯେ ବନ୍ଦୀ 8.9.2005 ରେ ବେଲ୍ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ 17.9.2005 ରେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀର ଆଧାରରେ ଅଟକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ମତ ଥିଲା ଯେ ବନ୍ଦୀ ବେଲ୍‌ରେ ମୁକ୍ତ ହେଲେ ପୁଣିଥରେ ସେହିପରି କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ଲିପ୍ତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସାମଗ୍ରୀ ଚୋରାଚାଲାନରୁ

ବିରତ ରଖିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ବନ୍ଦୀ ଉପସ୍ଥାପନା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନର ସମର୍ଥନରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଦ୍ଵାନ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଉଠାଯାଇଥିବା ଏକମାତ୍ର ଯୁକ୍ତି ଥିଲା, ଅଟକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କର, ଅଟକବନ୍ଦୀ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବେଲ୍‌ରେ ମୁକ୍ତ ହେବାର ଆସନ୍ନ ସମ୍ଭାବନା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମତ ସଠିକ୍ ଥିଲା ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ନଥିଲେ ।

ଏହା ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପରେ ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ଜାମିନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିନଥିବାରୁ, ଅଟକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏହା ଅନୁମାନ କରିପାରୁନଥିବେ ଯେ ସେ ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ଏପରି ଆସନ୍ନ ସମ୍ଭାବନା ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣ ଥିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନେକ ରାୟର ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ପ୍ରତିବାଦୀ-ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଭାରତ ସଂଘ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ବିଦ୍ଵାନ ଅଧିବକ୍ତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । ଏହା ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ ଯେ, ଜାମିନ ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥନା ମଞ୍ଜୁର ହେବ କି ନାହିଁ, ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି କଠୋର ଓ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ନିୟମ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏକମାତ୍ର ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି ଯେ, ଅଟକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏହା ସମ୍ପର୍କରେ ସଚେତନ ଥିବା ଉଚିତ ଯେ ନିରୁଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ହାଜତରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି ବୋଲି ନିଶ୍ଚୟ କେବଳ ଅଟକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିଜସ୍ବ ଘୋଷଣାମାତ୍ର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ସାମଗ୍ରୀର ଆଧାରରେ, ନିରୋଧକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏହି ନିଶ୍ଚୟରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ ନିରୁଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ଏହା ଉପଲକ୍ଷ ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ଆଧାରିତ ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି । ସାଧାରଣତଃ, ଏପରି ସନ୍ତୋଷରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯାଏ ନାହିଁ । ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ, ଅଟକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କାହିଁକି ଏହି ମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ ଯେ ଅଟକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି, ତାହା ସୂଚିତ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ସମାନ ପ୍ରକୃତିର ମାମଲାରେ ବିଭିନ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର କରିବାର ଆଦେଶ ଦେଇଥାନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ବିବୃତ୍ତିର ସଠିକତାକୁ ଆପଣ କରିନାହାନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଦ୍ଵାନ ଅଧିବକ୍ତା ରାଜେଶ ଗୁଲାଟି ବନାମ ଦିଲ୍ଲୀ ଜାତୀୟ ରାଜଧାନୀ ଅଞ୍ଚଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ [2002] 7 SCC 129 ମାମଲା ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ପ୍ରକଟ କରିଥିଲେ । ସେହି ମାମଲାର ବାସ୍ତବିକ ପରିସ୍ଥିତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ, ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପାଞ୍ଚଟି

ଜାମିନ ଆବେଦନ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସେହି ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ ଯେ, ଏହା ଏକ "ସାଧାରଣ" ମାମଲା ନୁହେଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାରେ ଯଥାର୍ଥ ଥିଲେ ।

ଅନିର୍ବାଚ୍ୟ ପରିଣାମ ହେଉଛି ଯେ, ଏହି ଆବେଦନରେ କୌଣସି ଆଧାର ନାହିଁ ଏବଂ ତଦନୁସାରେ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରାଯାଉଛି ।

ଏସ୍ କେ ଏସ୍

ଆବେଦନ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ତୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ମଦନ ମୋହନ ଭୂୟାଁ

ଅନୁବାଦକ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।